

gla

slovenske kulturne akcije

L. XII, 26. VOCERO DE LA CULTURA ESLOVENA 31. 12. 1965

OB VELIKONJEVI NAGRADI SKA

Pred poldrugim letom je SKA za desetletnico razpisala natečaj za Velikonjevo nagrado, ki se naj razdeli za božič 1965, in katere uspeh podajamo danes javnosti.

Toda prej ko razglasimo rezultat natečaja, bi radi opozorili na pomen Velikonjeve nagrade prav v letu 1965 za SKA in za emigrant-sko književnost sploh.

Najprej in na prvem mestu: razpis natečaja je podal dokaz, da še žive med nami Mecen i, ki se zavedajo važnosti književnega delovanja med Slovenci v zamejstvu in so pripravljeni nekaj žrtvovati za njen procvit in razvoj. Ni le edino važno organizirati slovensko skupnost, zidati ji domove, „trdnjave“; vzgajati mladino v športu, da bo „zdrav rod“ in ji vzdrževati šolstvo, da bo znala „slovensko brati in spoznavati zgodovino malega naroda svojih očetov“, kar je vse potrebno, nujno potrebno in vredno vse podpore in žrtev. Toda potrebno je, da ta zdrav in duhovno čvrst rod tudi nenehno ustvarja iz svojega duha, da ustvarja slovensko umetnost in znanost, te svoje najvišje duhovne vrednote. Ne moremo reči, da se Slovenci v zamejstvu tega ne zavedajo, ne smemo iti preko žrtev, ki so jih npr. v našem jubilejnim letu polagali v naš namen, da lahko vztrajamo pri svojem založniškem delu, ampak moramo z veseljem podčrtati to, da se je našel neimenovani Mecen, ki je daroval sto tisoč pesov samo v ta namen, da se vzbudi *iniciativa* v umetnikih in znanstvenikih in nagradi ustvarjalno delo, o katerem malokdo pomisli, da je tudi delo, ki bi ga bilo treba plačati. Na žalost je kulturno ustvarjanje pri emigraciji padlo v tisto rubriko delovanja, o kateri se misli, da mora biti „zastoj“. Toda nikdo ne pomisli, da je tako „zastojkarstvo“ nenormalno, protihumano, ko poznamo božji imperativ, da je „vsako delo vredno plačila“; da pomeni zastoj kulturne višine naroda, ki s tem daje malo ceno kulturnemu delu in malo priznanja kulturnemu delavcu. Na drugi strani pa kaže to dejstvo velik idealizem naših leposlovcev in znanstvenikov, ki se zavedajo kot malokdo svoje službe narodu ter mu posvečajo ves prosti čas, nočne ure in počitek. Velika nevarnost je, da se tak delavec umakne, zapre v svojo neustvarjalnost, izmučen in razočaran, ko nima ne priznanja in ne zaslužka. Da dá takemu ustvarjalnemu delu oporo in tudi priznanje, je čutil neimenovani Mecen, ko nam je dal priliko za razpis Velikonjeve nagrade. In zato naj mu gre danes prva zahvala.

Drugič: Zakaj Velikonjeva nagrada?

Smo v letu 1965, v letu, ki ga je slovenska emigracija po letu 1945 sklenila posvetiti tisti slovenski tragediji, ki se je začela z majskim zlomom v koroškem Vetrinju in končala v podzemskih prepadih in ob zidovih pred plutoni pušk... Eden iz prve skupine je bil pesnik Hribovšek, iz druge pa pisatelj Narte Velikonja. Hribovška SKA letos šele odkriva, Velikonja je priznan pisatelj; bil je član PEN-kluba, svetovno priznanega in vse narode obsegajočega literarnega združenja, pisec dobrih leposlovnih knjig, temperamentnih polemik, dramski pisec in praktik in izredno uspešni književni organizator, kar je pokazal s knjižno organizacijo Zimske pomoči. In padel je ubit kot tak, ki se je „pregrešil zoper narodno čast“. Tak čist značaj kot človek, tak umetnik kot pisatelj, tak idealist kot kulturni delavec in tako globok kristjan kot so ga dajala samo prva stoletja krščanstva, tak naj bi bil za vedno zapisan v zgodovini našega naroda kot nečastni sramotni madež?! SKA je tako povezana s trudi in duhom naše splošne idejne in politične emigracije, da ne more dopustiti za trajno tako sramotenje pisatelja, ki ga smatramo za duhovnega predhodnika in umetnosti in za herojskega odpornika proti materializmu, ateizmu in nasilnosti v življenju. Kot takega se ga spominjamo ob dvajsetletnici smrti skromno, da preskromno. Saj bi kazalo izdati drugi zvezek njegovih del, ki ga imamo urejenega in

(dalje na 3. str.)

„Krištof, Krištofi!“

Šel je čez vodo, nam v pomoč ter nesel na ramah Kristusa Nazareškega, nesel ga na ramah nam v pomoč. — In se je trkal narod na prsa na Sveti gori, Višarjah, pri Gospe Sveti in Mariji Pomagaj. In je omahovala vera in moč in so bila vsa plašna naša srca. — Pa je padel Krištof sredi skalovja na kolena: „Malček, kako si težak.“ — O razodetje razodetij. — Vse nebo se je vnelo v požaru, divji plamen je udaril od vseh štirih vetrov neba.

Moj sin, triletni sin, ki leži v strašni vročici, je planil ta hip pakonci ter vpije v neskončnem razodetju blaženosti: „Jaz ga vidim, jaz ga vidim. Vse svetlo jel O, same lučke, same lučke!“

Planem v morje svetlobe — iščem buden v temo...

Moje oko je slepo; moj sin ima tri leta in se mu je razodelo v vročici.

Ali bo pozabil? §

O bolečina bolečini!

Ali boš dvomil, ali boš veroval?

— — —
To pišem otrokom, da ga bodo spoznali, ki ga stavec Anton ni smel videti v obraz. Spoznali, ko bo čas dopolnjen. Njega, Evangelista, Franceta iz Vrbe, Simona izpod Krna, Antona Svetega in Ivana Vrhniškega v eni sami duši, v duši slovenskega Aljoše, Krištofa izvoljenega, ki je sin od Janeza Pridigarja Gorečnika ob Jordanu in iz Hance, Pastirice, ki sme govoriti z Marijo.

To pišem ob tej uri, ko se zora budi nad Šmarno goro ter se med brnenje jutranjice pri podružnici sredi Soškega polja svareče glasi petelinov klic!

NARTE VELIKONJA:
LJUDJE, str. 15

PRED IZIDOM:

Ivan Hribovšek
PESMI

— — —
V PRIPRAVI:

MEDDOBJE, IX, 4-6
nad 160 strani

— — —
JUBILEJNO DARILO

za vse (letozore Ivana Bukovca), ki so darovali za jubilejno zbirko ob desetletnici obstoja Slovenske kulturne akcije, je dovršeno in na razpolago v pisarni Slovenske kulturne akcije. Kdor more, naj pride ponj ob priliki (pošiljanje po pošti bo verjetno nekoliko tvegano), ostalim bomo pa skušali že ne kak način primerno dostaviti.

CORREO
ARGENTINO
SUC. 6

TARIFA REDUCIDA

CONCESION 6228
R. P. I. 847847

VELIKONJEVA KNJIŽEVNA NAGRADA

Na natečaj so prispela štiri dela. Vsa so po svoje kvalitetna, vendar nobeno ne dosega višine, ki jo terja prva nagrada. Zato je komisija združila obe nagradi v eno in ju v enaki deleži razdelila med najboljša spisa. To sta: razprava dr. Vinka Brumna (geslo P. D. 46/1940). Iskanje iz zmed, zablod in zmot, in novela Ruda Jurčeca (geslo Pu in Do): Marcelino Vázquez.

Dr. Tine Debeljak,
prof. Alojzij Geržinič,
prof. Karel Rakovec,
Božidar Fink.

Buenos Aires, 23. decembra 1965.

— ZA SKLAD BLASA so darovali: g. Slavimir Batagelj, Castelar, 200 pesov; g. N. N., San Justo, 200 pesov; g. Jože Jonke, Villa Adelina, 250 pesov; g. Kazimir Keber, Haedo, 100 pesov; g. Jože Ferkulj, ZDA, 18 dolarjev; g. dr. Jože Bernik, ZDA, 15 dolarjev. — Vsem se najlepše zahvaljujemo!

— V Drtelji št. 13 pri Ptuj, na obronku Slovenskih gor, so 10. oktobra odkrili spominsko ploščo na rojstni hiši slavista profesorja Matije Murka, ki je bil ta dan star 105 let. Sicer so mu ploščo vzdali že pred petimi leti, toda medtem mu je pogorela hiša in bilo jo je treba obnoviti. Ptujška občina je prispevala k stroškom in Muzejsko društvo, ki ga vodi prof. Jože Mavec, je moglo pripraviti novo odkritje stare plošče na novi hiši. Slavnostni govornik je bil tokrat prof. Slodnjak, govorili pa so tudi akademik Kreft, prof. Zwitter in drugi. Udeležili so se slovesnosti vsi Murkovi otroci z družinami ter mnogo gostov iz slavističnih krogov.

— Iz Finske se je oglasil Jože Rozman, nakazal lep dar za Glas in med drugim pripisal: „Danes mi čas dovoljuje, da vam napišem pismo in se vam zahvalim, obenem pa pripisem nekaj pripomb. Glas je edini list, ki me seznanja z dogajanjem v kulturnem svetu. Tukajšnji časopisi seveda mnogo pišejo o takih rečeh. Toda, kaj mi pomaga, ko pa ne ljubim časopisne razvlečenosti; ljubše mi je kratko in jedrnat. V takem okviru pa mi prinaša kulturne novice samo Glas. Kakšne so te novice? Zanimive in včasih edinstvene. Kdo je napisal delo Obsodili so Kristusa, ali Branko ali pa Smiljan Rozman. Smiljan je moj osebni znanec in sva v sorodu v tretjem kolenu. (Smiljan Rozman je pisatelj in med vodilnimi sodelavci ljubljanske Sodobnosti; Jramo Obsodili so Kristusa pa je napisal pesnik in pisatelj Branko Rozman, ustvarjalni član Kulturne akcije in je o njej Glas poročal ob premieri in letošnji ponovitvi. — Op. ur.) Gospod Branko Rozman pa je iz Bohinja, odkoder izhaja naša rodovina... Zelo mi je pri sreči čistost slovenskega jezika... Na koncu naj se vam še enkrat prav lepo zahvalim za poslano številko Glasa in želim, da bi ga še prejemal. Vsem bravcem priskrbe pozdrave iz daljne Finske in mnogo uspehov v bodoče!“

obrazi in obzorja

FAŠIZEM V LUČI ZGODOVINE

Ob dvajsetletnici zaključka druge svetovne vojne in ob koncu propadu fašizma ter nacizma je v Italiji izšla množica del o politiki fašizma in Mussolinija ter o njegovem bednem koncu. Angelo Tasca je napisal dela „Nascita e evento del fascismo“, Bari 1965; Ruggero Zangrandi je v Milanu leta 1962 izdal delo „Il lungo viaggio attraverso il fascismo“, a je delo sedaj izšlo v drugi popravljeni in pomnoženi izdaji; Tudi Giantranca Venesa delo „Processo di Verona“ je izšlo že drugič, Roberto Battaglia pa je svoje delo „Storia della Resistenza italiana“ v drugi izdaji popolnoma predelal. Zelo novo je delo novinarja F. W. Deakina „The brutal friendship“, kjer avtor obširno razlaga, kakšne so bile vezi „krutega“ prijateljstva med Hitlerjem in Musolinijem. Delo je pomembno, ker je imel avtor na razpolago angleške in ameriške vire, dočim se morejo italijanski naslanjati še samo na arhive v italijanskem zunanem ministrstvu. Deakin začenja graditi svojo podobo o Mussoliniju na oznaki, ki jo je podal takratni fašistični minister Bottai, ki je ugotovil, da je Mussolini cele ure stal pred zrcalom in se učil diktatorskih kretanj in da je pač bil „personaggio“, ne pa persona. Zanj je bil M. navaden pozer. Naravnost blazno je bilo, s kakšnimi sredstvi je morala Italija vstopiti v drugo svetovno vojno, saj so vojaki morali na bojišče z orožjem, ki je služilo še vojni proti Abesiniji. Ko mu je veliki fašistični svet v noči na 26. julij 1943 izglasoval nezaupnico, se M. zanj ni zmenil, ker je sodbi odrekal sleherno ustavno vrednost; celo dobo vladanja se ni držal ustave, nazadnje je pa storil napako in računal, da tudi kralj Viktor Emanuel ne bo spoštoval fašistične ustave. In tako se je zgodilo, da je bil M. potem v kraljevi palači Villa Savoia aretiran in odve-

— „Kurier Polski“ je v svoji 429. številki poročal o predavanju dr. Tineta Debeljaka o „Danteju v slovanskih literaturah“. List piše, da je bilo kljub vabilu v Kurieru malo poslušavcev. Poljaka samo dva: g. Czawlowski in spodaj podpisana. Škoda. Predavanje je bilo lepo in v njem je bilo mnogo govora o Poljski, poljski literaturi, o vplivu Danteja, o prevodih, o celi vrsti dogodkov, kulturnih dogodkov, malo ali sploh ne poznanih Poljakom, sicer tako ponosnim na svojo tako rekoč tisočletno kulturo. Čudovita erudicija predavatelja, kakor jo redkokdaj srečujemo danes, odlično poznanje snovi, podrobnosti... vse to priča ponosno o učenjaku, ki ga emigracija ne hromi, temveč vsak trenutek, ki ga ukrade po trdnem delu za življenje, posveča edini zadevi, za katero je vredno še živeti: znanstvu. Dolgotrajno ploskanje sicer po številu skromnega avditorija je bila zahvala za predavateljevo benediktinsko skromnost. Predavanje je karakteriziralo znanje, objektivnost in globoka kultura v priznanju slednjemu izmed slovanskih narodov odgovarjajoče vloge za poznanje in vpliv Danteja.

W(alerija) F(uchsova).

— Revija „Suedost - Forschungen“ je objavila kritiko o Meštrovicvih spominih, ki jo

je napisal prof. Balduin Saria. Med drugim podaja pregled vsebine, ob zaključku pa pravi, da mu je znano, kako je v ZD malo pred smrtjo Meštrovic nadaljeval s spomini (prva knjiga obsega dogodke do prihoda v ZD) in so zlasti močno podani profili osebnosti, ki jih je srečal po letu 1945. Ker so nekatera poglavja izredno močna in profili mnogih osebnosti do popolnosti izdelani, priporoča Saria nemškimi založbam, naj bi delo izdale v prevodu.

— Hrvatska Revija (XV, 3) je objavila članek „Psihološko ozadje hrvatskega vprašanja“, ki ga je napisal sodelavec iz domovine in ga poslal „Novi Hrvatski“ v London. Ta pa ga je zaradi dolžine in značaja odstopila buenosaireski reviji. Napisane ugotovitve slone na najnovejših izsledkih psihološke znanosti, ki piscu narekujejo naslednji zaključek: „Tudi če bi ne bilo sovraštva med Hrvati in Srbi, in če bi ne bilo velikosrbskega šovinizma in ekspanzionizma, bi se morali Hrvati iztrgati iz skupnosti s Srbi, ker se v njej nujno krepe ravno tiste nevrotične tendence Hrvatov, ki so stoletja paralizirale njihove politične moči... V skupnosti s Srbi bo pri Hrvatih zaupanje vase padalo. Zato so Hrvatom potrebni stiki s Slovenci, Slovaki, Irski itd., katerim so bolj podobni.“

den v internacijo. Hitler ga je rešil, toda severnoitalijanska republika Saló je bila samo še kopija države in M. je hiral obenem s porazom obeh — nacizma in fašizma, kakor se je kazal na obzorju. Predno je šel h kralju na zadnjo avdijenco, je Mussolini 26. julija še sprejel japonskega ambasadorja in mu zaupal, kako mu je H. sporočil novico o tajnih mirovnih razgovorih s Stalinom; pogajanja so se razvijala v Stockholmu. Dejal mu je, da se bodo potem nacisti, fašisti in Stalinovi komunisti združili v borbi proti zahodnim, kapitalističnim demokracijam. Hitler je M. na dan ponesrečenega atentata dne 20. julija 1944 dejal: „Vi ste moj edini in največji prijatelj, ki ga imam na svetu...“ in naslonitev na nacizem je potem konec aprila 1945 Mussoliniju prinesla v vasi Dongu smrt; nakar so njega in ostala truplo odpeljali v Milan, kjer so jih obesili na mersarske kline na trgu Lereto. Prav tam so gestapovci dne 12. avgusta postrelili 20 milanskih talcev in njih trupla pustili dva dni ležati raztresena po parku.

Deakin piše, da je bil Mussolini pravi nemški jetnik, ko je bil res še na čelu svoje socialne republike v severni Italiji. Vse telefonske zveze so šle skozi kontrolo gestapa. Leta 1944 je bila zelo obilna žetev in zato je prosil Hitlerja, da bi smel za njen prevoz prejeti po tri tovarne avtomobile iz dnevne produkcije tovarne Fiat (izdelali so jih dnevno šestdeset), pa mu je prošnjo odklonil, pač pa so žetev Nemci naglo odvažali v Nemčijo. Sredi aprila 1945 se je Himmler začel v Švici tajno pogajati za predajo in kapitulacijo v Italiji (pogajal se je general Wolf), a Mussolinija niso nič obvestili.

Zelo obširno pišejo o zgodovinskih dogodkih ob padcu fašizma veliki italijanski tedniki (Oggi, Tempo, Epoca), nakar navadno teksti v celoti izidejo v knjižni obliki.

— Italijansko prosvetno ministrstvo je podelilo gledališki skupini Dario Fo in Franca Rame 5 milijonov lir (2 milijona pesov) nagrade za uspešno gledališko ustvarjanje v pretekli sezoni. Vendar sta voditelja skupine nagrado vrnila in prosila ministrstvo, da naj denar kot podporo razdeli med gledališke skupine vseučilišnikov. Ministrstvo je res nagrado razdelilo v ta namen. Omenjena gledališka skupina pa je dosegla dvojen uspeh: podelitev nagrade je dosegla reklamni namen, denar pa je med mladino dvignil navdušenje za oboje: za gledališko umetnost in za oba umetnika, ki sta nagrado odstopila mladim umetnikom!

— Osrednje angleško državno gledališče je jeseni priredilo prvo turnejo v inozemstvo. Gostovalo je v Moskvi in nato v zahodnem Berlinu. Skupino je vodil sir Lawrence Olivier. Med dramskim festivalom v Berlinu je londonska skupina postavila na oder delo Convreasa „Love for love“. Središče festivala pa je predstavljala izvedba Goethejeve tragedije „Ifigenija na Tavridi“, kjer tokrat vodilni nemški igravec Rolf Henniger ni samo interpretiral Oresta, ampak tudi režiral. Iz Tokia je prišla skupina Nomura Kyogen.

— Pri milanski založbi „Pri zlati ribici“ je izšla antologija hrvaške poezije „Poeti croati

ZALOŽBA BARAGA

tiska se

tiska se

ruda jurčec

skozi luči in sence

II. del
(1929 - 1935)

moderni“ Prevod in komentarje je oskrbel dr. Franjo Trogranič, dolgoletni profesor hrvaškega jezika in književnosti na univerzi v Rimu. Kritika je po izidu poudarjala, da je to dosedaj najboljša antologija, ki zajema pesnitve v dobi od 1914-1964, in sicer pesnikov v domovini in v zamejstvu.

— Č.g. Ciril Turk v Oberhausenu je zaradi prezaposlenosti odložil poverjenišvo Slovenske kulturne akcije in ga odstopil dr. Frančku Prijatelju, Augusta Anlage 52, 68, Mannheim, BR Deutschland. Prav lepo se zahvalimo gospodu Turku za dolgoletno požrtvovalno delo ter prosimo vse prijatelje v Nemčiji, da se glede Kulturne akcije in njenih izdanj obračajo na novega poverjenika dr. Prijatelja.

— Cortina d'Ampezzo v Dolomitih je postala središče, kjer podeljujejo vsako leto posebno nagrado za delo s področja literarne kritike. Tako je 13. evropsko nagrado „Cortina-Ulisse“ prejel prof. Ladislau Mittner za delo: „Zgodovina nemške literature od pietizma do romantike.“

— „Sava“, društvo slovenskih akademikov v ZDA izdaja vsak mesec lično knjižico pod naslovom „Odmevi iz Osme“. Naslov uredništva in uprave: Jaka Okron, 388 Horman St. B'klyn, N. Y. 11237. Revija je zelo živahna in jo zlasti mladim prijateljem priporočamo.

(Dalje s 1. str.)

pripravljenega; pa ker se nismo odločili za to res primerno dejanje in to tudi zaradi založniških okoliščin, naj njegovo ime nosi vsaj naš natečaj. Nismo mu mogli dati močnejšega in pomembnejšega imena v letu spomina dvajsetletnice smrti protikomunističnih borcev. Zato to ime, ki je morda katerim v spotiko in odpad, drugim v oporo in rast, prav po besedah pisma: „Vam bo v rast!“

In tretjič mora biti SKA hvala tistim, ki so se natečaju odzvali in poslali v oceno svoja dela. Štiri dela so bila: novela, razprava, pesniška zbirka in ciklus pesmi. „Vsaka po svoje kvalitetna“, pravi razsodišče. Se pravi: dobra dela, kar pomeni, da so med nami resni kulturni ustvarjalci. Če sta bili odlikovani samo dve deli, je to posledica načina razpisa ter primerjanja vrednot. Gotovo je, da je natečaj uspel, in da smo tako po zaslugi Mecena, dobili dve novi slovenski izvirni knjigi (novelo bo avtor razširil v roman), ki bosta lahko izšli kot posebni knjigi v SKA, in lepe doneske za Meddobje, o katerih upam, da bodo nekoč dali lepe pesniške zbirke.

Ob razglasitvi uspehov Velikonjeve nagrade bi si samo želeli, da bi se še pojavili odkod Meceni, ki bi nam pomagali vzdrževati in ohranjati tradicijo natečajev ter tako bistveno pomagati k rasti in razvoju slovenskega emigracijskega leposlovnega in znanstvenega ustvarjalnega dela.

Tine Debeljak

CENIK PUBLIKACIJ SLOVENSKE KULTURNE AKCIJE

veljaven od 1. I. 1966

LETNIK	Argentina pesi	Južna Amerika pesi	Italija Lit.	Francija NFR	Nemčija DMK	Anglija šiling	Avstralija Kanada USA dolar
I.							
Meddobje I/1-2	250	270	950	8	6	35	2
Meddobje I/3, 4 (vsak zvezek po)	150	160	800	6	5	30	1½
Vrednote II. knjiga	250	270	950	8	6	35	2
Kociper, Mertik	(razprodano)						
Pregeli, Moj svet in moj čas, (br., pl., us.) ..	300-400-500	320-430-540	1200-1600	9-11½-13	8-9½-12	45-53-60	2½-3-3½
II.							
Meddobje II/1-3	300	320	1200	9	8	45	2½
Meddobje II/4-5	250	270	950	8	6	35	2
Meddobje II/6	150	160	800	6	5	30	1½
Vrednote, III. knjiga	250	270	950	8	6	35	2
Velikonja, Ljudje, (br., pl.)	300-400	320-430	1200-1400	9-11½	8-9½	45-55	2½-3
Marolt, Zori, nož vesela	(razprodano)						
Kos-Gorše, Križev pot	120	130	500	4	3½	20	1
** Bertancelj-Arko, Dhaulaghiri, (br. pl.) ...	300-400	320-430	1200-1400	9-11½	8-9½	45-55	2½-3
** Geržinič, Baraga (oratorij)	250	270	950	8	6	35	2
** Remec-Debeljak, Kyrie Eleison	150	160	800	6	5	30	1½
III.							
Meddobje III/1-2, 3-4, 5-6 (vsak zvezek po) ..	250	270	950	8	6	35	2
Vrednote, IV. knjiga	250	270	950	8	6	35	2
France Balantič, Pesmi (pl.)	300	320	1200	9	8	45	2½
Simžič, Človek na obeh starih stene (bv., pl.) ..	250-300	270-320	950-1200	8-9	6-3	35-50	2-2½
Papež, Osnovno govorjenje	120	130	500	4	3½	20	1
Kociper, Na božji dlani (br.)	300	320	1200	9	8	50	2½
Jurčec, Ljubljanski triptih (br.)	250	270	950	8	6	35	2
IV.							
Meddobje IV/1-2	250	270	950	8	6	35	2
3, 4 (vsak zvezek po)	150	160	800	6	5	30	1½
Zgodovinski zbornik	250	270	950	8	6	35	2
Mauser, Jerževi Galjoti (br.)	180	200	800	6	5	30	1½
Kunčič, Gorjanec Pavlek (br., crt., pl.)	250-300-400	270-320-430	1200-1400	8-9-11½	6-8-9½	35-45-55	2-2½-3
Rudolf Neva, Čisto malo ljubezni (br. crt.) ..	180-250	200-270	800-950	6-8	5-6	30-35	1½-2
Sv. Avguštin, Enchiridion	120	130	500	4	3½	20	1
** Dante, Debeljak (br.)	300	320	1200	9	8	50	2½
** Truhlar, Nova zemlja	120	130	500	4	3½	20	1
V.							
Meddobje V/1-2, 3-4 (vsak zvezek po)	250	270	950	8	6	35	2
Zgodovinski atlas Slovenije (br., crt.)	600-750	650-800	3000-4000	25-32	20-26	125-160	5-7½
Dnevi smrtnikov, Antologija (br., pl.)	250-300	270-320	950-1200	8-9	6-8	35-50	2-2½
Slov. likovna umetnost v zamejstvu	250	270	950		6	35	2
VI.							
Meddobje VI/1-2, 3-4, 5-6 (vsak zvezek po) ..	250	270	950	8	6	35	2
Truhlar, Rdeče bivanje	120	130	500	4	3½	20	1
Belžič, Nova pesem (crt.)	280	300	1200	9	7½	45	2½
Majcen, Povestice (br., crt.)	250-280	270-300	950-1200	8-9	6-7½	35-45	2½
** Puškin - Debeljak, Pravljice I	80	90	300	2½	2	12	½
** Puškin - Debeljak, Pravljice II	100	110	350	3	2½	15	¾
VII.							
Meddobje VII/1-2, 3-4 (vsak zvezek po) ...	300	320	1200	9	8	45	2¾
Zoré, Pesmi	150	160	800	6	5	30	1½
Kremžar, Sivi dnevi (br., crt.)	250-280	270-300	950-1200	8-9	6-7½	35-45	2-2½
Mauser, Ljudje pod bičem, I del (br., pl.)	500-600	540-650	2000-2600	16-20	13-17	85-110	4-5
VIII.							
Meddobje VIII/1-2, 3-4, 5-6 (vsak zvezek po) ..	550	350	1500	12	9½	60	3
Komar, Pot iz mrtvila	250	270	950	8	6	35	2
Mauser, Ljudje pod bičem, II. del (pl.)	430	500	2200	17	14	90	4½
IX.							
Meddobje IX/1-3	600		1800	18	14	80	4

LONG PLAY PLOŠČA: Kvartet Fink: Argentina \$ 700.—, s pošt. \$ 750.—, inozemstvo Dol. 5.—
V ceniku nenavedene vezave = razprodane.

** Izredne izdaje.

Kratice: br. = broširano; crt. = vezano v karton; pl. = vezano v platno.

Iz tujih založb posredujemo prodajo: (prva cena je v pesih za Argentino, za ostale dežele v dolarjih):

Vrednote I/1, 2, vsak zvezek po 150 pesov (1)

Vrednote I/3-4, 250.— (1½)

Belžič, Dokler je dan. 200.— (1½)

Belžič, Pot iz doline. 280.— (2)

Darina, Hepica. 280.— (2)

Goržez Izaro (antologija). 200.— (1½)

Janežič, Moja podoba. 250.— (1½)

Jurčec, Skozi luči in sence I. del; broš., platno: 400/500

Kos, Dober večer, Tokyo. 250.— (1½)

Pribac, Bronasti tolkač. 250.— (1½)

Bara Remec, Bariloche. 180.— (1½)

Rode-Debeljak, Pesmi iz pampe. 150.— (1)

Simžič, Krst pri Savici. 220.— (1½)

Tamc, Krst pri Savici (glasbeni vložek). 200.— (1½)

Sodja, Pred vrati pekla. Broš., platno: 250/300.— (2, 2½)

Turnšek, Z rodne zemlje. 120.— (1)

Vadeb, Človek sem. 120.— (1)

Jaklič, Pred Bogom pokleknilo (molitvenik),

rdeča obreza: 400. (3); zlata obreza: 500.— (3½)

Sem deklica mlada, veselal (plošča). 300.— (3)